

חזון 6000

פתרון מוצע של אחת עשרה מדינות לשיקום שלום של ארץ ישראל הגדולה לפני שובו של המשיח, ישוע המשיח

באין חזון, העם אובד:
וְשׁוֹמֵר תּוֹרָה, אַשְׁרֵי הוּא. משלי כט, יח

אשרי גוי אשר יהוה אלוהיו, ועם אשר בחר לו לנחלה. תהילים לג, יב

שנה גרגוריאנית 2240

השנה הגרגוריאנית 2240 מקבילה לשנת 6000 העברית, אשר לה משמעות תיאולוגית עמוקה ביהדות. על פי מקורות רבניים קלאסיים (כמו התלמוד והזוהר), שנת 6000 העברית מסמנת את המועד האחרון להגעת המשיח ולתחילת עידן המשיח.

עידן המשיח: על פי האסכטולוגיה היהודית המסורתית, הבריאה מחולקת לשבעה אלפי שנים. ששת העידנים הראשונים מייצגים את תולדות האנושות, בעוד שהשביעי הוא עידן ה"שבת " והשלום האוניברסלי.

אחת עשרה המדינות

ישראל , מצרים , עיראק , ירדן , כווית , לבנון , פלסטין , ערב הסעודית , סוריה , טורקיה, הנוצרים

ישראל - ביום ההוא כרת ה' ברית את אברם לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת • את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמוני ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים ואת האמורי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי ואתנה לך ולזרעך אחריך את הארץ גרתך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים. בראשית טו:יח-כא ; י"ז:ח

. מצרים - תושבים במזרח נהר הנילוס עשויים להגר למערבו או ללכת בעקבות הגבעונים •

. עיראק - תושבים בדרום ובמערב נהר הפרת עשויים להגר לצפון ולמזרח שלו או ללכת בעקבות הגבעונים •

. ירדן - כל התושבים רשאים להגר לאזור הצפון-מזרחי של סוריה (מעל נהר הפרת) או ללכת בעקבות הגבעונים •

. כווית - תושבים בחלק הצפוני הפגוע של מחוז ג'הרה עשויים להגר לדרום או ללכת בעקבות הגבעונים •

. לבנון - כל התושבים רשאים להגר לאזור הצפון-מזרחי של סוריה (מעל נהר הפרת) או ללכת בעקבות הגבעונים •

- פלסטין - כל התושבים רשאים להגר למערב נהר הנילוס או לאזור הצפון-מזרחי של סוריה)מעל נהר הפרת(או לחלק הדרומי של ערב הסעודית או ללכת בעקבות הדוגמה של הגבעונים .

- ערב הסעודית - תושבים בחלק הצפוני הפגוע עשויים להגר לדרום או ללכת בעקבות הגבעונים .

- סוריה - תושבים בדרום ובמערב נהר הפרת עשויים להגר לצפון ולמזרח שלו או ללכת בעקבות הגבעונים .

- טורקיה - תושבים בחלק הדרום-מזרחי הפגוע עשויים להגר צפונה או ללכת בעקבות הגבעונים .

- הנוצרים - על אזרחי מלכות האלוהים להמשיך ולהטיף, להכריז ולפרסם בהתמדה את הבשורה לעשר המדינות האחרות ולכל העמים.

אתם מלח הארץ, ואם המלח יאבד טעמו, במה ימלח אותו? מעתה ואילך אינו טוב לשום דבר, אלא להישלל ולרמוס תחת רגלי בני אדם. אתם אור העולם. עיר היושבת על גבעה אי אפשר להסתיר אותה. גם אין מדליקים נר ושמים אותו תחת סככה, אלא על גבי מנורה, והוא יאיר לכל אשר בבית. כך יאירו אורכם לפני בני האדם, למען יראו את מעשיכם הטובים ויכבדו את אביכם שבשמים. מתי ה' 13-16

ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר: כל סמכות נתונה לי בשמים ובארץ. לכו לכן ולמדו את כל הגויים וטבילו אותם בשם האב והבן ורוח הקודש. למדו אותם לשמור את כל אשר ציוויתי אתכם, והנה אני עמכם כל הימים עד קץ העולם. אמן. מתי כ"ח 18-20:

והבשורה צריכה להתפרסם תחילה בקרב כל הגויים. מרקוס יג:י

ויאמר אליהם: לכו לכל העולם והטיפו את הבשורה לכל בריאה. מי שיאמין ויטבול יושע, אבל מי שלא יאמין יידון. והאותות האלה ילכו אחר המאמינים: בשמי יגרשו שדים, ידברו בלשונות חדשות, יקחו נחשים, ואם ישתו דבר קטלני, לא יזיק להם, על החולים יניחו ידיים, והם יחלימו. לאחר שדיבר אליהם האדון, הוא נלקח השמימה וישב לימין אלוהים. והם יצאו והטיפו בכל מקום, האדון פועל עמם ומאשר את הדבר באותות הבאים. אמן. מרקוס ט"ז 15-20

וכאשר התאספו יחד, שאלו אותו לאמר אדני, האם תחזיר בעת הזאת את המלכות לישראל? ויאמר אליהם, לא לכם לדעת את העתים או הזמנים אשר שם האב בידו. אלא אתם תקבלו כוח לאחר בוא רוח הקודש עליכם, והייתם עדים לי גם בירושלים וגם בכל יהודה וגם בשומרון ועד קצה הארץ. מעשי השליחים א':6-8

אז הלך ברנבא לטרסוס כדי לחפש את שאול. וכאשר מצאהו, הביאהו לאנטיוכיה. ויהי, שנה שלמה הם התאספו עם הקהילה ולימדו אנשים רבים. והתלמידים נקראו נוצרים תחילה באנטיוכיה. מעשי השליחים יא 25-26)אנטיוכיה העתיקה שוכנת תחת העיר אנטקיה של ימינו במחוז הטאי, דרום טורקיה.(

לכן התורה הייתה למורה שלנו להביא אותנו אל המשיח, כדי שנצדק על ידי אמונה. אבל אחרי שהאמונה באה, איננו עוד תחת מורה. כי כולכם בני אלוהים על ידי אמונה במשיח ישוע. כי כל מי מכם אשר נטבלתם במשיח לבשתם את המשיח. אין יהודי ולא יווני, אין עבד ולא בן חורין, אין זכר ולא נקבה: כי כולכם אחד במשיח ישוע. ואם למשיח אתם, הרי אתם זרעו של אברהם ויורשים על פי ההבטחה. גלטים ג' 24-29

לבסוף, אחי, התחזקו באדון ובכוח גבורתו. לבשו את מלוא שריון האלוהים, למען תוכלו לעמוד נגד תחבולות השטן. כי איננו נאבקים נגד בשר ודם, אלא נגד שררות, נגד שלטונות, נגד שליטי חושך העולם הזה, נגד רוע רוחני במרומים. לכן קחו לכם את מלוא שריון האלוהים, למען תוכלו לעמוד ביום הרע, ולאחר שעשיתם הכל, לעמוד. עמדו לכן, חגורי מותניכם באמת, ולובשים שריון הצדקה, ורגליכם נעולים בהכנה לבשורת השלום; ומעל הכל, קחו את מגן האמונה, אשר בו תוכלו לכבות את כל חיצי הרשעים הבוערים. וקחו את קסדת הישועה ואת חרב הרוח, שהוא דבר אלוהים, התפללו תמיד עם כל תפילה ותחנונים ברוח, וערנו לכך עם כל התמדה ותחנונים; ולמען יינתן לי דבר, ואפתח את פי בבטחה, להודיע את סוד הבשורה, אשר למענה אני שליח באזיקים, למען אדבר בה בבטחה, כראוי לדבר. אפסים ו' 10-20

אבל אתם דור נבחר, כהונה מלכותית, גוי קדוש, עם סגולה, למען תספרו את תהילותיו של זה שקרא אתכם מן החושך אל 'אורו הנפלא. אשר לפנים לא הייתם עם, אך עתה אתם עם אלוהים. אשר לא זכו לרחמים, אך עתה זכו לרחמים. פטרוס א ב':9-10

דוגמת הגבעונים

יהושע 9
א וַיְהִי כִשְׁמֹעַ כָּל־הַמְּלָכִים אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בָּהָר וּבַשְּׁפֵלָה וּבְכֹל חוֹף הַיָּם הַגָּדוֹל, אֲשֶׁר־שֹׁמְעִים הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי
.וְהַפְּרִזִּי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי
וַיִּתְקַבְּצוּ יַחְדָּו לְהִלָּחֵם עִם-יְהוֹשֻׁעַ וְעִם-יִשְׂרָאֵל--פֶּה אֶחָד: 2
ג וַיֹּשְׁבֵי גִבְעוֹן שָׁמְעוּ אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוֹשֻׁעַ לִירִיחוֹ וְלָעָי:
;ד וַיַּעֲשׂוּ גַם-הֵמָּה בְּעָרְמָה, וַיֵּלְכוּ וַיִּצְטַיָּרוּ, וַיִּקְחוּ שַׂקִּים בָּלִים לַחֲמוֹרֵיהֶם, וְנֹאדוֹת יַיִן בָּלִים וּמְבֻקָּעִים וּמְצֹרָרִים
.ונעלים ישנים וסגורים על רגליהם ובגדים ישנים עליהם וכל לחם צידתם היה יבש ועבש 5
ו וַיֵּלְכוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּל וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו וְאֶל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה בָּאנוּ וְעַתָּה כִּרְתוּ־לָנוּ בְרִית:
.ז וַיֹּאמְרוּ אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַחִוִּי, אוּלַי בְּקִרְבִּי אַתָּה יוֹשֵׁב, וְאֵיךְ אֶכְרָת-לְךָ בְרִית
.ח וַיֹּאמְרוּ אֶל-יְהוֹשֻׁעַ, עֲבָדֶיךָ אֲנָחְנוּ; וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ מִי אַתֶּם, וּמֵאַיִן תָּבֹאוּ
.ט וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו, מֵאֶרֶץ רְחוֹקָה מְאֹד בָּאוּ עֲבָדֶיךָ, לְשֵׁם, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: כִּי-שָׁמַעְנוּ שָׁמְעוֹ, וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה בְּמִצְרָיִם
י וְאֵת כָּל-אֲשֶׁר עָשָׂה, לִשְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן--לְסִיחוֹן מֶלֶךְ חֶשְׁבּוֹן, וּלְעוֹג מֶלֶךְ-הַבָּשָׁן אֲשֶׁר בְּעַשְׁתָּרוֹת:
יא וַיֹּאמְרוּ אֵלֵינוּ זְקֵינֵינוּ וְכָל-יֹשְׁבֵי ארצנו לֵאמֹר קְחוּ בְיֶדְכֶם צֵידָה לַדֶּרֶךְ וּלְכוּ לִקְרָאתָם וַאֲמַרְתֶּם אֲלֵיהֶם עבדיכם אֲנַחְנוּ וְעַתָּה
כִּרְתוּ-לָנוּ בְרִית:
.את-לחמנו את-זה לקחנו חם למחסתנו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והוא עבש 12
.ובקבוקי היין האלה אשר מילאנו חדשים היו, והנה קרועים הם, ובגדינו אלה ונעלינו התיישנו מן הדרך הארוכה מאוד 13
.יד וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים מִצֵּידָם, וְאֶת-פִּי יְהוָה לֹא שָׁאָלוּ
טו וַיַּעַשׂ לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ שָׁלוֹם, וַיִּכְרֹת לָהֶם בְּרִית לְחַיּוֹתָם; וַיִּשָּׁבְעוּ לָהֶם, נְשִׂיאֵי הָעֵדָה:
.טז וַיְהִי, מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים, אַחֲרֵי אֲשֶׁר-כָּרְתוּ לָהֶם, בְּרִית; וַיִּשְׁמְעוּ, כִּי-קְרֹבִים הֵם אֵלָיו, וּבְקִרְבּוֹ, הֵם יֹשְׁבִים
יז וַיִּסְעוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, וַיָּבֹאוּ אֶל-עָרֵיהֶם--בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי; וְעָרֵיהֶם גִּבְעוֹן וְהַכְּפִירָה, וּבְאֵרוֹת וְקִרְיַת יְעָרִים:
יח ולא הכו אותם בני ישראל כי נשבעו להם שרי הקהל ביהוה אלהי ישראל ויתלוננו כל הקהל על השרים
וַיֹּאמְרוּ כָל-הַנְּשִׂיאִים אֶל-כָּל-הָעֵדָה, אֲנַחְנוּ נִשְׁבַּעְנוּ לָהֶם בַּיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל; וְעַתָּה, לֹא נוּכַל לִנְגֹּעַ בָּהֶם: 19
.זאת נעשה להם, וגם נחיה אותם, פן יהיה עלינו אף, מפני השבועה אשר נשבענו להם 20
וַיֹּאמְרוּ אֲלֵיהֶם הַנְּשִׂיאִים, יִחְיוּ; וַיִּהְיוּ חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי-מַיִם לְכָל-הָעֵדָה, כַּאֲשֶׁר דִּבְּרוּ לָהֶם הַנְּשִׂיאִים: 21
וַיִּקְרָא לָהֶם יְהוֹשֻׁעַ, וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם לֵאמֹר: לָמָּה רִמִּיתֶם אֹתָנוּ לֵאמֹר, רְחוֹקִים אֲנַחְנוּ מִכֶּם מְאֹד, וְאַתֶּם, בְּקִרְבֵּנוּ יֹשְׁבִים: 22
.ועתה ארורים אתם, ולא יהיה איש מכם פטור מעבדים וחוטבי עצים ושואבי מים לבית אלהי 23
ויענו את יהושע ויאמרו יען הגיד לעבדיך כי צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ ולהשמיד את כל 24
יושבי הארץ מפניכם על כן יראנו נפשנו מכם מאוד ועשינו את הדבר הזה
ועתה הנה אנחנו בידך כאשר טוב ויישר בעיניך לעשות לנו עשו 25
וַיַּעַשׂ לָהֶם, כֵּן; וַיַּצֵּל אוֹתָם מִיַּד בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְלֹא הֲרָגוּם: 26
וַיִּתְּנֵם יְהוֹשֻׁעַ בַּיּוֹם הַהוּא, חֹטְבֵי עֵצִים וְשֹׁאֲבֵי מַיִם--לָעֵדָה; וּלְמִזְבַּח יְהוָה, עַד-הַיּוֹם, אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחָר: 27

יהושע 10
ויהי כאשר שמע אדוניצדק מלך ירושלם את אשר לכד יהושע את העי והחרים אותה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה 1
לעי ולמלכה ואת אשר עשו שלום יושבי גבעון עם ישראל והיו בתוכם
וַיִּירְאוּ מְאֹד, כִּי עִיר גְּדוֹלָה גִּבְעוֹן, כְּאַחַת, עָרֵי הַמַּמְלָכָה; וְכִי הִיא גְדוֹלָה מִן-הָעַי, וְכָל-אֲנָשֶׁיהָ גִּבֹּרִים: 2
ג וַיִּשְׁלַח אֲדֹנִי-צֶדֶק מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם, אֶל-הוֹהָם מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן וְאֶל-פִּרְאָם מֶלֶךְ-יַרְמוּת, וְאֶל-יָפִיעַ מֶלֶךְ-לָכִישׁ, וְאֶל-דְּבִיר מֶלֶךְ-עֶגְלוֹן--לֵאמֹר:
ד עלו אלי ועזרו לי ונככה את גבעון כי שלום עשה עם יהושע ועם בני ישראל
ה וַיֵּאָסְפוּ וַיַּעֲלוּ חֲמֵשֶׁת מַלְכֵי הָאֱמֹרִי מֶלֶךְ יְרוּשָׁלִַם מֶלֶךְ-חֶבְרוֹן מֶלֶךְ-יַרְמוּת מֶלֶךְ-לָכִישׁ מֶלֶךְ-עֶגְלוֹן, הֵם וְכָל-מַחֲנֵיהֶם; וַיַּחֲנוּ, עַל-
גִּבְעוֹן, וַיִּלָּחֲמוּ, עָלֶיהָ:
ו וַיִּשְׁלְחוּ אַנְשֵׁי גִבְעוֹן אֶל-יְהוֹשֻׁעַ אֶל-הַמַּחֲנֶה הַגִּלְגָּלָה, לֵאמֹר, אַל-תֶּרֶף יָדֶיךָ, מֵעֲבָדֶיךָ; עֲלֵה אֵלֵינוּ מְהֵרָה, וְהוֹשִׁיעָה לָּנוּ וְעָזְרֵנוּ--כִּי נִקְבְּצוּ
אֵלֵינוּ, כָּל-מַלְכֵי הָאֱמֹרִי יֹשְׁבֵי הָהָר:
.ז וַיַּעַל יְהוֹשֻׁעַ מִן-הַגִּלְגָּל, הוּא וְכָל-עַם הַמִּלְחָמָה עִמּוֹ, וְכֹל, גִּבּוֹרֵי הֶחָיִל

ח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשׁוּעַ אַל־תִּירָא מֵהֶם כִּי־נְתַתִּי־אֲנָתִי־מֵידֶךָ לֹא־יַעֲמֹד מֵהֶם אִישׁ לְפָנֶיךָ:
ט וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם יְהוֹשׁוּעַ פִּתְאֹם וַיַּעֲלֶה מִגִּלְגָל כָּל הַלַּיְלָה:
י וַיְהִירֵם יְהוָה לִפְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּכֵּם מַכָּה גְדוֹלָה בְּגִבְעוֹן וַיִּרְדְּפֵם בַּדֶּרֶךְ הַעֲלֶה בֵּית חוֹרוֹן וַיַּכֵּם עַד עֲזֵקָה וְעַד מַקֵּדָה:
יא ויהי כי נוסתם מפני ישראל והיו בירדת בית חורון וַיְהִיל יְהוָה אבנים גדולות מן השמים עד עזקה וימתו רבים המתים
באבני ברד מאשר הרגו בני ישראל בחרב
יב וידבר יהושע אל-יהוה ביום אשר-מסר יהוה את-האמרי לפני בני-ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון עמד דום
ואתה ירח בעמק יעלונן
וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ וַיָּרֵחַ עָמָד עַד נִקְמֹת הָעָם מְאֹבֵיהֶם הֲלֹא כָּתוּב בְּסֵפֶר יָשֶׁר וַיַּעֲמֹד הַשֶּׁמֶשׁ בְּקוֹם הַשָּׁמַיִם וְלֹא מִשְׁקֹעַ כְּיוֹם 13
תָּמִים:
יד ולא היה יום כמוהו לפניו או אחריו אשר שמע יהוה בקול גבר כי יהוה נלחם לישראל
טו וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגל
טז וחמשת המלכים האלה ברחו ויתחבאו במערה במקדה.
יז וַיֻּגַּד לִיהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר נִמְצְאוּ חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים נֶחְבָּרִים בַּמְּעָרָה בְּמַקֵּדָה:
יח וַיֹּאמֶר יְהוֹשׁוּעַ גֹּלּוּ אֲבָנִים גְּדֹלִים עַל פֶּה הַמְּעָרָה וְהַשְׁמוּ עַל־הָאֲנָשִׁים לְשָׁמְרָתָם:
ואל תעמדו, ורדפו אחרי אויביכם והכו את-אחרונים מהם; אל-תתנו אותם לבוא אל-עריהם: כי נתנם יהוה אלהיכם 19
בידכם.
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כִּלּוּ יְהוֹשׁוּעַ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לַהֲרֹג אֹתָם בַּמָּגָה גְדוֹלָה מְאֹד עַד-כֻּלָּם וַיָּבֹא הַנִּשְׂרִים מֵהֶם אֶל-הֶעָרִיּוֹת הַבְּצוּרוֹת: 20
כא וַיָּשׁוּב כָּל-הָעָם אֶל-הַמַּחֲנֶה אֶל-יְהוֹשֻׁעָה מַקֵּדָה בְּשָׁלוֹם וְלֹא הִזִּיר לִשְׁמוֹן אֶל-אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר יְהוֹשׁוּעַ, פִּתְחוּ אֶת-פֶּה הַמְּעָרָה, וְהוֹצִיאוּ אֵלַי אֶת-חֲמֵשֶׁת הַמַּלְכִים הָאֵלֶּה מִן-הַמְּעָרָה. 22
וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּצְאוּ אֵלָיו אֶת־חֲמֵשֶׁת הַמְּלָכִים הַהוּא מִן־הַמְּעָרָה אֶת־מֶלֶךְ ... יְרוּשָׁלַם אֶת־מֶלֶךְ חֶבְרוֹן אֶת־מֶלֶךְ יַרְמוּת אֶת־מֶ 23
וַיְהִי כְּהוֹצִיאוּ אֶת-הַמְּלָכִים אֵל-יְהוֹשׁוּעַ וַיִּקְרָא יְהוֹשׁוּעַ אֶל-כָּל-אֱנָשׁ יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֶל-שְׂרֵי-הַמִּלְחָמָה הַהֹלוֹכִים עִמּוֹ גִּרְשׁוּ 24
שִׂמּוּ אֶת-רַגְלֵיכֶם עַל-צַוְּרֵי הַמְּלָכִים אֵלֶּה וַיִּגְרְשׁוּ וַיִּשְׂמְשְׁמוּ אֶת-רַגְלֵיהֶם עַל-צַוְּרֵיהֶם:
וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְהוֹשׁוּעַ אַל-תִּירָאוּ וְאַל-תֵּחָתּוּ, חִזּוּקוּ וְאִמְצוּ כִּי כָּךְ יַעֲשֶׂה יְהוָה לְכָל-אוֹיְבֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם נִלְחָמִים עֲלֵיהֶם. 25
ואחרי כן הכה אותם יהושע ויהרגם ויתלה אותם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב. 26
ויהי בעת בוא השמש ויצווה יהושע ויורידו אותם מן העצים וישליכו אותם אל המערה אשר נחבאו שם וישמו אבנים 27
גדולות על פתח המערה אשר שם עד היום הזה.
כח וַיִּלְכֹּד יְהוֹשֻׁעַ אֶת-מְקֵדָה בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכֶּהָ בְּפִי חֶרֶב וַיַּחֲרֵם אֶת-מֶלְכָּהּ אֹתוֹ וְכָל-נַפְשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא-הִשְׁתִּיר שָׂרִיד וַיַּעֲשֶׂה
לְמֶלֶךְ מַקֵּדָה כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְמֶלֶךְ יְרִיחוֹ:
כט וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מֵמַקֵּדָה לִבְנָה וַיִּחָם עַל-לִבְנָה.
וַיִּתֵּן אֹתָהּ יְהוָה וְאֶת מַלְכָּהּ בְּיַד יִשְׂרָאֵל וַיַּכֶּהָ בְּפִי חֶרֶב וְאֶת כָּל נַפְשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא הִשְׁתִּיר בָּהּ שָׂרִיד וַיַּעֲשֶׂה לַמַּלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר 30
עָשָׂה לַמֶּלֶךְ יְרִיחוֹ:
וַיַּעֲבֹר יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ מִלְּבְנָה אֶל-לַכִישׁ וַיִּחֲנֶה עָלֶיהָ וַיִּלָּחֵם עָלֶיהָ. 31
לב וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-לַכִישׁ בְּיַד-יִשְׂרָאֵל וַיִּלְכֹּד אֹתָהּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי וַיַּכֶּהָ לְפִי-חֶרֶב וְכָל-נַפְשׁ אֲשֶׁר-בָּהּ כְּכֹל-אֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה:
לג וַיַּעֲלֶה הֹרָם מֶלֶךְ גֶּזֶר לִשְׁעֹר אֶת־לָכִישׁ וַיַּכּוֹ יְהוֹשֻׁעֲנָה וְאֶת־עַמּוֹ עַד־לֹא־הִשְׁאַר־לוֹ אֶת־שָׂרִיד:
לד וַיַּעֲבֹר מִלַּכִישׁ יְהוֹשֻׁעַ וְכָל-יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ עֶגְלוֹן וַיַּחֲנוּ עָלֶיהָ וַיִּלַּחֲמוּ עָלֶיהָ:
לה וַיִּלְכְּדָהּ בַּיּוֹם הַהוּא וַיַּכָּתָהּ בְּפִי חֶרֶב וְכָל-נַפְשׁ אֲשֶׁר בָּהּ חָרֵם בַּיּוֹם הַהוּא כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לְלָכִישׁ:
לו ויעל יהושע מעגלון וכל ישראל עמו חברון וילחמו עליה
לז וַיִּלְכְּדוּ אֹתָהּ וַיַּכֶּהָ בְּפִי חֶרֶב וְאֶת מַלְכָּהּ וְאֶת כָּל-עָרֶיהָ וְאֶת-כָּל-נַפְשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא-הִשְׁתִּיר שָׂרִיד כְּכֹל-אֲשֶׁר עָשָׂה לְעֶגְלוֹן
וַיַּחֲרִימָהּ וְאֶת-כָּל-נַפְשׁ אֲשֶׁר בָּהּ
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל דברי וילחמו עליה 38
לט וַיִּלְכֹּד אֹתָהּ וְאֶת מַלְכָּהּ וְכָל-עָרֶיהָ וַיַּכּוּ אֹתָם לְפִיֵּי חֶרֶם וַיַּחֲרִימוּ כָּל-נֶפֶשׁ אֲשֶׁר בָּהּ לֹא-הִשְׁאַר שָׂרִיד כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְחֶבְרוֹן כֵּן
עָשָׂה לְדֶבִיר וּלְמַלְכָּהּ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְלִבְנָה וּלְמַלְכָּהּ:
וַיַּכֶּה יְהוֹשֻׁעַ אֶת־כָּל־אֶרֶץ הָהָר וְהַנֶּגֶב וְהַבִּקָּה וְהַמְּעִינִים וְכָל־מַלְכֶיהָ לֹא־הִשְׁתָּר שָׂרִיד וְחָרֵם כָּל־נֶשֶׁמָּשׁ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה 40
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
מא וַיַּכֵּם יְהוֹשֻׁעַ מִקָּדְשָׁבַרְנֵעַ וְעַד עַזָּה וְכָל־אֶרֶץ גֹּשֶׁן וְעַד־גִּבְעוֹן:
ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע בבת אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם בעד ישראל 42
וישב יהושע וכל ישראל עמו אל המחנה הגלגל 43

זמני הגויים

ויפלו לפי חרב ויובלו בגדותיה אל כל הגויים וירושלים תרמס על ידי הגויים עד שימלאו עתות הגויים." לוקס כא 24"

עתות הגויים" הוא מונח נבואי מקראי מהבשורה על פי לוקס כ"א:כ"ד. הוא מתאר תקופה היסטורית שבה אומות לא" יהודיות)גויים(שולטות פוליטית בירושלים ובענייני העולם. חוקרים מאמינים בדרך כלל שתקופה זו החלה בגלות בבל .בשנת 586 לפנה"ס ונמשכת עד שיבתו של ישו

:אלמנטים מרכזיים של הקונספט

מקור הנבואה: הביטוי המפורסם ביותר בשימוש על ידי ישוע בדברי הזיתים, שם ניבא שירושלים "תרמס על ידי הגויים עד ."שימלאו עתות הגויים

חזיונות דניאל: הרעיון קשור קשר הדוק לנבואות בדניאל ב', המתארות רצף של אימפריות עולם גויים)החל מבבל(שבסופו .של דבר יוחלפו על ידי מלכותו הנצחית של אלוהים

:חוקרי מקרא ואסכטולוגים נוטים לחלק את "זמני הגויים" למספר רעיונות תיאולוגיים

שליטה פוליטית: המציאות ההיסטורית של ירושלים בשליטת מעצמות זרות, החל מהבבלים והרומאים ועד לאימפריות .הבאות לאורך ההיסטוריה

.עידן הכנסייה: התקופה שבה בשורת הבשורה הופצה בעיקר לעמים לא יהודיים

זמנים" לעומת "מלוא": חלק מהתאולוגים מבחינים בין "זמני הגויים")ציר הזמן הפיזי של השלטון הפוליטי(לבין "מלוא" הגויים")המוזכר ברומים י"א 25, המתייחס לאיסוף הרוחני המלא של מאמינים לא יהודים לתוך תוכנית הישועה של .(אלוהים

מלוא הגויים

כי לא חפצתי, אחים, שתדעו את הסוד הזה, פן תהיו חכמים בדעתכם, כי עיוורון בחלקו בא לישראל עד אשר יבואו מלוא הגויים. וכך יושע כל ישראל, ככתוב: מציון יצא המושיע, ויביר רשע מיעקב. רומים יא: 25-26

מלוא הגויים" הוא מושג נבואי המצוי בגרסת המלך ג'יימס של התנ"ך, בעיקר ברומים י"א 25. הוא מתייחס לתקופה בה" ,הבשורה מוצהרת בעיקר ללא-יהודים. תקופה זו תסתיים כאשר מספר גויים שמונה על ידי אלוהים יגיעו לאמונה במשיח .מה שיאפשר לאלוהים להחזיר את מוקד הנבואה שלו לישועת ישראל

:אלמנטים מרכזיים של הקונספט

הפסוק העיקרי: ברומים י"א 25, השליח פאולוס מגלה "תעלומה" לכנסייה: "כי עיוורון בחלקו קרה לישראל, עד שיבואו מלוא הגויים." משמעות הדבר היא שההתקשות הרוחנית הזמנית של ישראל משרתת מטרה - היא פותחת את הדלת לגויים .)העולם הלא יהודי(לקבל ישועה ולהיות חלק ממשפחת האל

שורש יווני: המילה "מלאות" בהקשר זה מתורגמת מהמילה היוונית פלרומה, המציינת מספר מלא, השלמה או שפע. היא .מתייחסת בדרך כלל לקציר הגויים המלא והשלם שאלוהים מתכוון להושיע במהלך עידן הכנסייה הנוכחי

"קשר ל"זמני הגויים":
מושג זה קשור ללוקס כא 24, שם ישוע מדבר על "עתות הגויים" - תקופה ממושכת המאופיינת בשליטה גויית על ירושלים ועל העם היהודי. "מלוא הגויים" מסמן את סיום תקופה זו, שלאחריה תוסר עיוורון ישראל כך ש"כל ישראל ייושע" כפי שנאמר ברומים יא 26.

מתי כ"ד

.ויצא ישוע ויצא מן המקדש ותלמידיו ניגשו אליו להראות לו את בנייני המקדש 1
."ויאמר אליהם ישוע: " האם אינכם רואים את כל אלה? אמן אומר אני לכם, לא תישאר כאן אבן על אבן אשר לא תהרס 2
וכאשר ישב על הר הזיתים, ניגשו אליו התלמידים לבדם לאמר: "הגיד לנו מתי יהיו אלה, ומה יהיה אות בואך וסוף 3
העולם?"
.ויען ישוע ואמר להם, היזהרו פן ירעה אתכם איש 4
.כי רבים יבואו בשמי ויאמרו אני המשיח ויתעו רבים 5
.ושמעתם מלחמות ושמועות מלחמות, ראו שאל תיבהלו, כי כל אלה חייבים להיות, אך עדיין לא הקץ 6
.כי גוי יקום על גוי וממלכה על ממלכה ויהיו רעב ומגפות ורעידות אדמה במקומות שונים 7
.כל אלה ראשית צרות 8
.אז ימסרו אתכם לענוות ויהרגו אתכם ותהיו שנואים לכל הגויים למען שמי 9
.ואז רבים יכשדו, ויבגדו זה בזה, וישנאו זה את זה 10
.ונביאי שקר רבים יקומו וירעו רבים 11
.וְכִּי רַב הָעֲוָה, תִקְרַר אַהֲבַת רַבִּים 12
.אבל מי שיתמיד עד הסוף, הוא יושע 13
.ובשורת המלכות הזו תוכרז בכל העולם לעדות לכל הגויים; ואז יבוא הקץ 14
:לכן כאשר תראו את תועבת השממה, אשר נאמר עליה ביד דניאל הנביא, עומדת במקום הקדש,)הקורא יבין(15
:אז יברחו אלה אשר ביהודה אל ההרים 16
.מי אשר על הגג, אל ירד לקחת דבר מביתו 17
.וגם מי שנמצא בשדה אל ישוב לקחת את בגדיו 18
!ואוי להרות ולמניקות בימים ההם 19
.אך התפללו שלא תהיה בריחתכם בחורף וגם לא ביום השבת 20
.כי אז תהיה צרה גדולה, אשר לא הייתה כמוה מראשית העולם ועד עכשיו, ולא תהיה לעולם 21
.ואלמלא יתקצרו הימים ההם, לא יינצל בשר; אך למען הבחירים יתקצרו הימים ההם 22
.אז אם יאמר לכם איש הנה כאן המשיח או שם אל תאמינו 23
.כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר ויעשו אותות ומופתים גדולים עד כדי כך שאם היה אפשר, יתעו גם את הבחירים 24
.הנה, אמרתי לכם זאת קודם 25
.לכן אם יאמרו לכם הנה הוא במדבר אל תצאו הנה הוא בחדרי הסתר אל תאמינו 26
.כי כאשר הברק יוצא ממזרח ומאיר עד מערב, כך יהיה גם ביאת בן האדם 27
.כי בכל מקום אשר יהיה הפגר, שם יתאספו הנשרים 28
.מיד לאחר צרת הימים ההם תחשך השמש והירח לא ייתן את אורו והכוכבים יפלו מן השמים וכוחות השמים יזדעזעו 29
ואז יופיע אות בן האדם בשמים, ואז יתאבלו כל שבטי הארץ, ויראו את בן האדם בא בענני השמים בגבורה ובכבוד 30
גדול.
.והוא ישלח את מלאכיו בקול שופר גדול, ויקבצו את בחיריו מארבע רוחות השמים, מקצה השמים ועד קצהו 31
.ולמדו משל על עץ התאנה: כאשר ענפו רך ועולה עליו, ידעתם כי הקיץ קרוב 32
.כך גם אתם, כשתראו את כל אלה, דעו כי קרוב הוא, ובלבד שקדימה 33
.אמן אומר אני לכם, הדור הזה לא יעבור עד אשר ימלאו כל אלה 34
.שמים וארץ יעברו, אך דברי לא יעברו 35
.אך את היום והשעה ההיא אין איש יודע, גם לא מלאכי השמים, אלא אבי לבדו 36
.וכמו שהיו ימי נח, כך יהיה גם ביאת בן האדם 37
,כי כאשר בימים שלפני המבול אכלו ושתו, נשאו ונתנו בנישואין עד היום אשר נח נכנס אל התיבה 38
.ולא ידעו עד אשר בא המבול ולקח את כולם כן יהיה גם ביאת בן האדם 39
.אז יהיו שנים בשדה; אחד ייקח והשני יינשאר 40

שתי נשים יטחנו ברחנה; אחת תילקח והשנייה תישאר. 41
לכן היו ערנים, כי אינכם יודעים באיזו שעה יבוא אדונכם. 42
אבל דעו זאת, שאילו ידע בעל הבית באיזו משמר יבוא הגנב, היה ער ולא היה נותן לפרוץ לביתו. 43
לכן היו מוכנים גם אתם, כי בשעה שלא תחשבו יבוא בן האדם. 44
מי הוא עבד נאמן וחכם, אשר מינה אדוניו על ביתו לתת להם אוכל בעיתו? 45
אשרי העבד אשר אדונו בבואו ימצא עושה כן. 46
אמן אמר אני לכם, כי הוא יתן אותו לשלוט על כל רכושו. 47
ואם יאמר העבד הרע ההוא בלבו אדוני מתמהמה לבואו 48
ויתחיל להכות את חברו העבדים ולאכול ולשתות עם השיכורים; 49
אדוני העבד ההוא יבוא ביום אשר לא יצפה לו, ובשעה אשר לא ידע, 50
ויבצעוהו לגזרים ויתנוהו חלקו עם הצבועים שם יהיה בכי וחריקת שיניים. 51

מרקוס 13

וכאשר יצא מן המקדש, אמר אליו אחד מתלמידיו, רבי, ראה איזה אבנים ואיזה מבנים יש כאן! 1
ויען ישוע ויאמר אליו הראית את הבניינים הגדולים האלה? לא תישאר אבן על אבן אשר לא תהרס. 2
וכאשר ישב על הר הזיתים, מול בית המקדש, שאלו אותו פטרוס, יעקב, יוחנן ואנדרי בסתר, 3
הגיד לנו מתי יהיו הדברים האלה, ומה יהיה האות כאשר כל הדברים האלה יתקיימו? 4
ויען אליהם ישוע ויחל לומר: היזהרו פן ירעה אתכם איש. 5
כי רבים יבואו בשמי ויאמרו אני המשיח ויתעו רבים. 6
וכאשר תשמעו מלחמות ושמועות על מלחמות, אל תיבהלו, כי דברים כאלה חייבים להיות, אך עדיין לא יהיה הקץ. 7
כי גוי יקום על גוי וממלכה על ממלכה, ותהיינה רעידות אדמה במקומות שונים, ויהיו רעב וצרות: אלה ראשית הצרות. 8
אבל היזהרו לעצמכם, כי ימסרו אתכם לסנאטים, ובבתי הכנסת תולקו, ולפני שליטים ומלכים תובא למעני, לעדות נגדם. 9
ויש להכריז תחילה את הבשורה בקרב כל הגויים. 10
וכאשר יובילו אתכם ויסגירו אתכם, אל תדאגו מראש מה תדברו, ואל תחשבו מראש; אלא את אשר יינתן לכם באותה 11
שעה, דברו, כי לא אתם הם המדברים, אלא רוח הקודש.
ואח יסגיר את אחיו למוות, ואב את בנו, וילדים יקומו על הוריהם ויגרמו להורגם. 12
ותהיו שנואים לכל האנשים למען שמי, אבל מי שיעמוד עד הסוף, הוא יושע. 13
וכאשר תראו את תועבת השממה, אשר נאמר עליה דניאל הנביא, עומדת במקום שאינה ראויה לה - הקורא יבין - אז 14
יברחו אשר ביהודה אל ההרים.
והנמצא על הגג אל ירד אל הבית ולא ייכנס לשם לקחת דבר מביתו. 15
והנמצא בשדה, אל ישוב לקחת את בגדו. 16
אך אוי להרות ולמניקות בימים ההם! 17
והתפללו שלא תהיה בריחתכם בחורף. 18
כי בימים ההם תהיה צרה אשר לא הייתה כמוה מראשית הבריאה אשר ברא אלוהים עד עכשיו, וגם לא תהיה. 19
ולולא קיצר האדון את הימים ההם, לא היה בשר יינצל; כי למען הבחירים אשר בחר, קיצר את הימים. 20
ואם יאמר לכם איש אז הנה המשיח או הנה הוא שם אל תאמינו לו. 21
כי יקומו משיחי שקר ונביאי שקר, ויעשו אותות ומופתים, כדי לפתות, אם אפשר, אפילו את הנבחרים. 22
אבל שימו לב: הנה, גיליתי לכם את כל הדברים מראש. 23
אך בימים ההם, לאחר הצרה ההיא, יחשך השמש והירח לא ייתן את אורו, 24
וכוכבי השמים יפלו, והכוחות אשר בשמים יזדעזעו. 25
ואז יראו את בן האדם בא בעננים בגבורה ובכבוד גדולים. 26
ואז ישלח את מלאכיו ויאסוף את בחיריו מארבע רוחות הרוח, מקצה הארץ ועד קצה השמים. 27
ולמדו משל על עץ התאנה: כאשר ענפו רך ועולה עליו, ידעתם כי קרוב הקיץ. 28
כך גם אתם, כשתראו את הדברים האלה מתקיימים, דעו כי קרוב זה, ולו בפתח. 29
אמן אמר אני לכם כי הדור הזה לא יעבור עד אשר יתקיימו כל אלה. 30
שמים וארץ יעברו, אך דברי לא יעברו. 31
אך את היום ההוא ואת השעה ההיא איש אינו יודע, לא המלאכים אשר בשמים ולא הבן, אלא האב. 32
שימו לב, ערו והתפללו, כי אינכם יודעים מתי תגיע העת. 33

כי בן האדם דומה לאיש היוצא למסע רחוק, אשר עזב את ביתו, ונתן סמכות לעבדיו ולכל איש את מלאכתו, וציווה על 34
השוער לשמור.
לכן היו ערים, כי אינכם יודעים מתי יבוא בעל הבית, אם בערב, אם בחצות הלילה, אם בקריאת התרנגול, אם בבוקר 35.
פן יבוא פתאום וימצא אתכם ישנים 36.
ואת אשר אני אומר לכם אני אומר לכולכם: ערו 37.

לוקס 21

והוא הרים את מבטו וראה את העשירים משליכים את תרומותיהם אל תוך האוצר 1.
וגם הוא ראה אלמנה ענייה אחת משליכה שם שתי פרוטות 2.
ויאמר אמן אני אומר לכם כי האלמנה הענייה הזאת נתנה יותר מכולם 3.
כי כל אלה משפעם תרמו לקורבנות אלוהים, אך היא ממחסורה תרמו את כל מחייתה 4.
וכאשר אחדים דיברו על המקדש, כיצד הוא מקושט באבנים יפות ובמתנות, אמר 5:
אשר אתם רואים, יבואו ימים אשר לא תישאר אבן על אבן אשר לא תהרס 6.
"ויישאלוהו לאמר: "רבי, מתי יהיו הדברים האלה? ומה יהיה האות כאשר הדברים האלה יתקיימו 7?
ויאמר, היזהרו פן תתעתו, כי רבים יבואו בשמי ויאמרו אני המשיח והעת קרובה; לכן אל תלכו אחריהם 8.
וכאשר תשמעו על מלחמות ומהומות, אל תיבהלו, כי הדברים האלה חייבים להיות ראשונים, אך הסוף אינו בקרוב 9.
אז אמר להם גוי על גוי יקום וממלכה על ממלכה 10.
ורעידות אדמה גדולות יהיו במקומות שונים, ורעב ומגפות, ומראות נוראיים ואותות גדולים יהיו מן השמים 11.
אך לפני כל אלה ישימו את ידיהם בכם וירדפו אתכם, ימסרו אתכם לבתי כנסת ולבתי כלא, ויובאכם לפני מלכים 12
ושליטים למען שמי.
וְהִיא יְפוֹנָה אֲלֵיכֶם לְעֵדָה 13.
לכן החליטו בלבבכם, שלא תחשבו לפני מה שתענו 14:
כי אתן לכם פה וחכמה, אשר כל אויביכם לא יוכלו לסתורם ולא לעמוד בפניהם 15.
ואתכם תמסרו גם על ידי הורים וגם על ידי אחים וגם על ידי קרובים וגם על ידי חברים; וחלק מכם יורידו 16.
ותהיו שנואים לכל האנשים למען שמי 17.
אך לא תאבד שערה מראשכם 18.
בסבלנותכם השיגו את נפשותיכם 19.
וכאשר תראו את ירושלים מוקפת צבאות, דעו כי קרובה חרבונה 20.
אז יברחו אשר ביהודה אל ההרים, ואשר בתוכה יצאו משם, ואשר בשדות אל יבואו אליה 21.
כי אלה ימי נקמה, למען יתמלאו כל הכתוב 22.
אך אוי להרות ולמניקות בימים ההם כי מצוקה גדולה תהיה בארץ וחרון עמו על העם הזה 23.
ויפלו על פי חרב ויובלו בגלות לכל הגויים וירושלים תרמס על ידי הגויים עד שימלאו עתות הגויים 24.
ויהיו אותות בשמש ובירח ובכוכבים ועל הארץ מצוקה גויים ומבוכה, ים וגלים שואגים 25;
לבבות האנשים כואבים מפחד ומציפה לדברים הבאים על הארץ כי יזדעזעו כוחות השמים 26.
ואז יראו את בן האדם בא בענן עם כוח וכבוד גדול 27.
וכאשר הדברים האלה יתחילו להתרחש, הרימו את ראשיכם, כי קרובה גאולתכם 28.
וַיְדַבֵּר אֲלֵיהֶם מָשָׁל: הַבִּיטוּ בְּעֵץ הַתְּאֵנָה וְכָל הָעֵצִים 29;
וכאשר הם פורחים, אתם רואים וידעים בעצמכם כי הקיץ קרוב 30.
כך גם אתם, כשתראו את הדברים האלה מתקיימים, דעו כי מלכות האלוהים קרובה 31.
אמן אומר אני לכם, הדור הזה לא יעבור עד אשר ימלאו את הכל 32.
שמים וארץ יעברו, אך דברי לא יעברו 33.
והיזהרו לעצמכם, פן יכבד לבבכם שחיתות, שכרות ודאגות החיים, והיום ההוא יבוא עליכם בפתאומיות 34.
כי כפח יבוא על כל יושבי כל הארץ 35.
לכן היו ערניים והתפללו תמיד, למען תחשבו ראויים להימלט מכל הדברים האלה אשר יבואו ולעמוד לפני בן האדם 36.
וביום היה מלמד בבית המקדש, ובלילה יצא וישב בהר הנקרא הר הזיתים 37.
וכל העם בא אליו מוקדם בבוקר אל המקדש כדי לשמוע אותו 38.

חוּמָּשׁ

,וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ. וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל, וַאֲבָרֶכְךָ, וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ
'וֶהְיֵה בְּרָכָה. וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ, וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר, וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה. בראשית י"ב, א'-ג

בַּיּוֹם הַהוּא כָּרַת יְהוָה אֶת-אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ נָתַתִּי אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת אֶת-הַקֵּינִי וְאֶת-הַקְּנִזִּי וְאֵת הַקַּדְמֹנִי וְאֶת-הַחִתִּי וְאֶת-הַפְּרִזִּי וְאֶת-הָרְפָאִים וְאֶת-הָאֱמֹרִי וְאֶת-הַכְּנַעֲנִי וְאֶת-הַגִּרְגָּשִׁי וְאֶת-הַיְבוּסִי: בראשית טו, יח-כא

.ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ גרך את כל ארץ כנען לאחוזת עולם והייתי להם לאלהים. בראשית יז, ח

וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אני יהוה וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי
'לָהֶם וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ: שמות ו', ב'-ד
אנכי יהוה אלהיכם אשר הוצאתכם מארץ מצרים לתת לכם את ארץ כנען ולהיות לכם לאלהים. ויקרא כה, לח

פנה וסעה לדרכך ולכת אל הר האמורי ואל כל הקרובים אליו במישור בגבעה ובעמק ובנגב ובים הים אל ארץ הכנעני ואל הלבנון אל הנהר הגדול נהר פרת הנה נתתי את הארץ לפניכם באו וירשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותיכם לאברהם
'ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם. דברים א', ז'-ח

,כי אם שמרו תשמרו את כל המצוות האלה אשר אנכי מצוך לעשות אותן לאהבת את ה' אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבק בו
.ויגרש ה' את כל הגויים האלה מפניכם וירשתם גויים גדולים וחזקים מכם. כל מקום אשר תדרכו כפות רגליכם בו יהיה לכם
מן המדבר ומלבנון, מן הנהר נהר פרת ועד ים קצה יהיה גבולכם. לא יוכל איש לעמוד לפניכם, כי נתן ה' אלהיכם את פחדכם ואת פחדכם על כל הארץ אשר תדרכו עליה כאשר דבר לכם. דברים יא, כב-כה

עלה אל הר עברים הזה אל הר נבו אשר בארץ מואב אשר על פני יריחו והנה את ארץ כנען אשר אנכי נתן לבני ישראל לאחוזה. דברים לב, מ"ט

הִיסְטוֹרְיָה

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בִּן־נוּן מְשָׁרֵת מֹשֶׁה לֵאמֹר מֹשֶׁה עַבְדִּי מֵת וְעַתָּה קוּם עֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן הַזֶּה אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לָהֶם לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלְכֶם בּוֹ לָכֶם נְתַתִּיו כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֶל־מֹשֶׁה מֵהַמִּדְבָּר וְהַלְּבָנוֹן הַזֶּה וְעַד־הַנָּהָר הַגָּדוֹל נְהַר־פְּרָת כֹּל אֶרֶץ הַחִתִּים וְעַד־הַיָּם הַגָּדוֹל מְבוֹא הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם לֹא־יִתְיַצֵּב אִישׁ לְפָנֶיךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ לֹא אַרְפְּךָ וְלֹא אֶעֶזְבֶךָּ חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תַּנְחִיל אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶת־הָאָרֶץ
'אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתָם לָתֵת לָהֶם: יהושע א', א'-ו

ואלה הארצות אשר ירשו בני ישראל בארץ כנען אשר חלקו להם אלעזר הכהן ויהושע בן נון וראשי האבות לשבטים של בני ישראל. יהושע יד, א

'וְהֲדַדְעֶזֶר בֶּן רְחֹב מֶלֶךְ צוֹבָה בְּלֶכְתּוֹ לְהָשִׁיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת. שְׁמוּאֵל ב' ח' ג

וְעַל הַבְּרִית אֲשֶׁר כָּרַת אֶת-אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת-אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם בִּהְיוֹתְכֶם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ. דברי הימים א' ט"ז, ט"ז-יט

וַיַּךְ דָּוִיד אֶת הֲדַרְעֶזֶר מֶלֶךְ צוֹבָה חֲמָתָה בְּלֶכְתּוֹ לְהַצִּיב יָדוֹ בִּנְהַר פְּרָת: דברי הימים א' יח, ג

שִׁירָה

אשרי גוי אשר יהוה אלוהיו, ועם אשר בחר לו לנחלה. תהילים לג, יב

אשר-כרת את-אברהם ושבועתו ליצחק; ואישר אותה ליעקב לתורה; ולישראל לברית עולם: לאמר, לך אתן את ארץ כנען, חלק נחלתכם: כאשר היו אנשים מעטים במספר, גם מעטים מאוד וגרים בה. תהילים ק"ה, ט-יב

אֲשֶׁר הִכָּה גּוֹיִם גְּדוֹלִים וְהָרַג מַלְכִים אֲבִרִים סיחון מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי וְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וְכָל מַמְכוֹת כְּנָעַן וְנָתַן אֶת-אַרְצָם לַנַּחֲלָתָה נַחֲלָתָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ לֹא עוֹלָם שְׁמֶךָ יְהוָה וְזִכְרֶךָ יְהוָה בְּדוֹר וָדוֹר: תהילים קלה:י-יג

נְבוּאָה

וביום ההוא יהיה שרש ישי, אשר יעמוד לנס לעם; אליו יבקשו גויים; ומנוחתו תהיה כבוד. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, שָׁמֵשׁ יְהוָה אֶת- יָדוֹ שְׁנַתִּית לְהַשְׁחִית אֶת-שְׁאַרִית עַמּוֹ אֲשֶׁר יִנָּהֵר מֵאשׁוּר וּמִמִּצְרַיִם וּמִפַּתְרוֹס וּמִכּוּשׁ וּמֵעֵילָם וּמִשִּׁנְעָר וּמֵחֲמַת וּמֵאִי יָם וְהִשִּׂים נוֹס לַגּוֹיִם וְנִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְקַבֵּץ וְנִדְפֵי יְהוּדָה יְקַבֵּץ מֵאַרְבַּע קְנָתוֹת הָאָרֶץ. ישעיהו יא:10-12

וַיְהִי בַּיּוֹם הַהוּא הִכָּה יְהוָה מֵאֲעֵצַל נָהָר עַד נחל מִצְרַיִם וַנֶאסְפָתֶם אֶחָד אֶחָד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא תִּקְעוּ בַּשּׁוֹפָר גָּדוֹל וְבֹאוּ הָאֲבָדִים בָּאֶרֶץ אַשּׁוּר וְהַנִּדְחִים בָּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ בִּירוּשָׁלָיִם: ישעיהו כ"ז, יב-יג

וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה בֹּרַכְךָ יַעֲקֹב וְצֹרֶךָ יִשְׂרָאֵל אַל-תִּירָא כִּי גאֹלתִּיךָ, קְרָאתִיךָ בְשִׁמְךָ, לִי אַתָּה. כִּי-תֵּלֵךְ בַּמָּיִם אִיהִי עִמָּךְ, וּבִנְהָרִים לֹא-תִכְרַבְתָּ, וּלֶבָה לֹא-תִדָּר בָּךְ. כִּי-אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ. נָתַתִּי מִצְרַיִם כָּפְרְךָ, כוּשׁ וּסְבָא בְּעַל- עֵינַי. כִּי יְקַרְתָּ בְּעֵינַי, נִכְבַּדְתָּ וְאָהַבְתָּךָ. לָכֵן אֶתְנֵשׁ בְּעַל-נַפְשֶׁךָ. אַל-תִּירָא כִּי-אֲנִי עִמָּךְ. מִקֶּדֶם אֲבִיאֶתְךָ מִמַּעֲרָב אֲקַבְּצֶךָ. לַצָּפוֹן אוֹתֵר וְלַדָּרוֹב אַל-תַּחֲזֹר. הָבִיא אֶת-בְּנֵי מֵרָחוֹק וְבַתִּי מֵקְצֹבָה אֶרֶץ. כל אשר נקרא שמי כי בראתי לתפארתי יצרתיו ועשיתיו. ישעיהו מג, א'-ז'

הקשיבו אליי, איים, ושמעו עמים ממרחקים: ה' קראני מרחם, ממעיי אמי הזכיר את שמי. וַיָּשֶׂם פִּי כְּחֶרֶב חַד, בצל ידו טְרָנִי, וַיַּעֲשֶׂה נֶחַד מְרוּצֶה, בְּאֶשְׁפָּטוֹ טְרָנִי; וַיֹּאמֶר אֵלַי: אַתָּה עַבְדִּי יִשְׂרָאֵל, בָּהּ אֶת־כֹּחִי. וָאֹמֶר: לָשָׁנָל יָגַלִּי, כֹּחִי לְשָׁוְל וְלָשָׁנָל, וְאֲבַדְתִּי עַל־הַשְּׁפָּט עַל־הַשְּׁפָּט, וְעַל־ה' מִשְׁפָּטִי, וְעַל־אֱלֹהִים מַעֲשָׂתִי. וְעַתָּה, אָמַר ה' יִצְרֵנִי מרחם לְעַבְדּוֹ, לְהַשִּׁיב יַעֲקֹב אֵלָיו: גַּם־לֹא־יְקַבֵּץ יִשְׂרָאֵל, וְאָהֲבִידָה בְּעֵינֵי ה', וֶאֱלֹהִים יִהְיֶה לְעֻזִּי. וַיֹּאמֶר קַל הֱנָה עַבְדְּךָ לְהָקִים שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וּלְהַשִּׁיב נְשָׁמִידִים יִשְׂרָאֵל וּנְתִּינְתָּךָ לְאוֹר גּוֹיִם לְהַיְתִּי יְשָׁעִיהוּ מט, א'-ו'

כִּי עֹשַׂיִךְ אִישָׁךְ, יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ, וְגוֹאֲלֵיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, אֱלֹהֵי כָל הָאָרֶץ יִקָּרֵא. כִּי כְּאִשָּׁה עֲזוּבָה וְכַעֲצוּבָה רוּחַ, וְאֵשֶׁת נְעוּרִים, כִּי מָנַעַת קְטַנְתִּי עֲזָבְךָ, וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֶקְבַּצְךָ. בְּעֵט חֵמָה הִסְתִּיר פָּנֵי מִמֶּנָּה רַעִי, וּבְחֶסֶד עוֹלָם אֶרְחַנְךָ, נְאֻם יְהוָה גוֹאֲלֶיךָ. ישעיהו נ"ד, ה'-ח'

אָמַר אֲדֹנָי יְהוָה אֲשֶׁר קוֹבֵץ נִדְּשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְאֶקְבֵּץ אֵלָיו אֲחֵרִים מִבְּעַל הַקָּבֵץ אֵלָיו: ישעיהו נ"ו, ח

אוי לרועים המשמידים ומפזרים את צאן מרעיתי נאם ה' לכן כה אמר ה' אלהי ישראל על הרועים הרועים את עמי פיזרתם צאני וגירשו אותם ולא פקדתם אותם הנה אנכי פקד עליכם את רעת מעלליכם נאם ה' ואקבצתי את שארית צאני מכל הארצות אשר גירשתי אותם שמה והשבתי אותם אל מרעתם ופרו ורבו והקמתי עליהם רעעים ורעו אותם ולא ירשו עוד ולא יבהלו ולא יחסרו נאם ה'

כֵּן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הַכֵּלִים הַנָּשָׂרִים בְּבֵית יְהוָה וּבְבֵית מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלָיִם בָּבֶל יִבָּלוּ וְשָׁם הֱווּ עַד יוֹם פַּקְדָּתִי אֶת־עֲדֵיהֶם נְאֻם יְהוָה וַאֲעֶלִיתָם וַאֲשִׁיבְתִּם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה יִרְמְיָה כ"ז 21-22

כי אני ידעתי את מחשבותיי אשר אני חושב עליכם נאם ה' מחשבות שלום ולא רע לתת לכם אחרית רצון. וקראתם אלי ולכתם והתפללתם אלי ואשמע אתכם. ובקשתם אותי ומצאתם אותי כי דרשתי אותי בכל לבבכם. ונמצאתי לכם נאם ה'. ושיבתי את שבותכם וקבצתי אתכם מכל הגויים ומכל המקומות אשר גרשתי אתכם שמה נאם ה'. והשבתי אתכם אל המקום אשר גליתי אתכם משם. ירמיהו כט, יא-יד

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה רָזוּ לַיעקֹב שִׂמְחָה וְהִרְעוּ בְּרֹאשׁ גּוֹיִם שִׂמְחוּ וְאָמְרוּ יְהוָה הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמְּךָ אֶת-שְׁאַרִית יִשְׂרָאֵל הִנֵּה אֲנִי מֵאֶרֶץ צָפוֹן וְאֶקְבַּצֵם מֵאֵלֶּה עִוֵּר וּפִסְחָרָה וְיוֹלָדָה יַחְדָּו חַם רַב תַּשְׁבוּ שָׁם בָּאוּ בְּכִי וְבַתְּחֲנוּנִים אוֹלִכֵם אֶלֶכֶת נְהָרִים בְּדֶרֶךְ יְשַׁר לֹא

יִמְכָּלוּ שָׁם כִּי אָב אנכי לְיִשְׂרָאֵל וְאֶפְרַיִם בְּכוֹרִי: שמעו דבר ה' גויים והודיעו באיים מרחקים ואמרו מי שפיזר את ישראל יקבץ אותו וישמרו אותו כרועה צאנו. כי גאל יהוה את יעקב, ופדהו מיד חזק ממנו. ירמיהו לא:7-11

וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל הָעִיר הַזֹּאת, אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים נִתְּנָה בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל בַּחֶרֶב וּבָרָעָב וּבַדָּבֶר: הִנְנִי מְקַבְּצָם מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הִדַּחְתִּים שָׁם בְּאַפִּי וּבַחֲמָתִי וּבְקֶצֶף גָּדוֹל; וַהֲשִׁבֹתִים אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה, וְהֹשַׁבְתִּים לָבֶטַח, וְהָיוּ לִי לְעָם, וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית עוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא אָשׁוּב מֵאַחֲרֵיהֶם לְהֵיטִיבִי אוֹתָם, וְאֶת יִרְאָתִי אֶתֵּן בִּלְבָבָם, לְבִלְתִּי סוּר מֵעָלָי. וְשַׂשְׂתִּי עֲלֵיהֶם לְהֵטִיב אוֹתָם, וּנְטַעְתִּים בָּאָרֶץ הַזֹּאת בֶּאֱמֶת בְּכָל לִבִּי וּבְכָל נַפְשִׁי. כִּי כֹה אָמַר יְהוָה: כאשר הבאתי את כל הרעה הגדולה הזאת על העם הזה, כן אביא עליהם את כל הטוב אשר הבטחתי להם. ירמיהו לב:36-42

ויהי דבר יהוה אלי לאמר בן אדם אחיך אחיך אנשי מולדתך וכל בית ישראל כולם הם אשר אמרו יושבי ירושלים הרחקתם מעל יהוה לנו נתנה הארץ הזאת לרשתה לכן אמר כה אמר אדוני יהוה כי הרחקתי אותם בתוך הגויים ופיזרתי אותם בארצות והייתי להם למקדש קטן בארצות אשר יבאו שם לכן אמר כה אמר אדוני יהוה ואקבץ אתכם מן העמים ואקבצתי אתכם מן הארצות אשר פוצתם שם ואתנה לכם את ארץ ישראל ובאו שמה והסירו את כל שואביה ואת כל תועבותיה משם ונתתי להם לב אחד ונתתי להם רוח חדשה בקרבכם וַהֲסִרֹתִי לֵב הָאֶבֶן מִבְּשָׂרָם וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב בָּשָׂר לְמַעַן בְּחֻקֹּתַי יֵלֵכוּ וְאֶת מִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. יחזקאל יא:14-20

וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפוֹצֹתֶם בָּם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְחֵמָה שְׁפוּכָה. בְּרֵיחַ נִיחֹחַ אֶרְצֶה אֶתְכֶם בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִן הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר נְפֹצֹתֶם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי בָכֶם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם. וִידַעְתֶּם כִּי־אֲנִי יְהוָה בַּהֲבִיאִי אֶתְכֶם אֶל־אַדְמַת יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתִי אֶת יָדִי לָתֵת אוֹתָהּ לַאֲבוֹתֵיכֶם. יחזקאל כ', 34,41-42

כה אמר אדוני יהוה כי אקבץ את בית ישראל מן העמים אשר פוזרו בתוכם והקדשתי בהם לעיני הגויים וישבו בארצם אשר נתתי לעבדי יעקב וישבו בה בבטחה ובנו בתים ונטעו כרמים וישבו בבטחה כי אעשה משפטים בכל בוזיהם סביבותיהם וידעו כי אני יהוה אלהיהם. יחזקאל כח, 25-26

כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה: הִנְנִי אָנִי וְדָרַשְׁתִּי אֶת צֹאנִי וּבִקַּרְתִּים, כְּבַקָּרַת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ צֹאנוֹ נִפְרָשׁוֹת, כֵּן אֲבַקֵּר אֶת צֹאנִי וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם מִכָּל הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם בְּיוֹם עָנָן וַעֲרָפֶל. וְהוֹצֵאתִים מִן הָעַמִּים וְקִבַּצְתִּים מִן הָאֲרָצוֹת וַהֲבִיאֹתִים אֶל אַדְמָתָם וְאֶת... יחזקאל לד: 11-16

לכן אמר לבית ישראל כה אמר אדוני יהוה לא למענכם אני עושה זאת בית ישראל כי אם למען שמי קדשי אשר חללתם בגויים אשר באתם שמה וקדשתי את שמי הגדול אשר חלל בגויים אשר חללתם בתוכם וידעו הגויים כי אני יהוה נאם אדוני יהוה כי אקדיש בכם לעיניהם כי לקחתי אתכם מתוך הגויים ואקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם וזרקת עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאתכם ומכל גידוליכם אטהר אתכם וגם לב חדש אתן לכם ורוח חדשה אתן בקרבכם והסירותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר וְאֶת רוּחִי אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר בְּחֻקַּי תֵּלֵכוּ וּמִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לַאֲבֹתֵיכֶם וִהְיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים. יחזקאל לו, כב-כח

ואמרת אלהם כה אמר אדוני יהוה הנה אנכי לקח את בני ישראל מתוך הגויים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על הרי ישראל ומלך אחד יהיה להם למלך לכולם ולא יהיו עוד שני גויים ולא יהיו עוד חלקים לשתי ממלכות ולא יטמאו עוד בגילוליהם ובתועבותיהם ובכל פשעתם כי אם אושיעתם מכל מושבותיהם אשר חטאו אשר וטהר אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ודוד עבדי יהיה עליהם למלך ורועה אחד יהיה להם לכולם וגם במשפטי הלכו וחקתיי שמרו ועשו אותם וישבו בארץ אשר נתתי ליעקב עבדי אשר ישבו אבותיכם שם וישבו בה הם ובניהם ובני בניהם עד עולם והיה עבדי דוד להם לנגיד עד עולם וגם כרתתי להם ברית שלום ברית עולם היא להם ושמתי אותם והרביתי אותם ושמתי מקדשי בתוכם עד עולם וגם משכנתי תהיה עמם והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם וידעו הגויים כי אני יהוה מקדש את ישראל כי יהיה מקדשי בתוכם עד עולם. יחזקאל ל"ז 21-28

לכן כה אמר אדוני יהוה: עתה אשיב את שבות יעקב, וארחם על כל בית ישראל, וקנא לשם קדשי. אחרי אשר ישאו את חרפתם ואת כל עוולותיהם אשר מעלו בי, כי ישבו בבטחה בארצם, ואין מחרידם. כי השיבתי אותם מן העמים, ואקבצתי ,אותם מארצות אויביהם, ואקדשתי בהם לעיני גויים רבים. וידעו כי אני יהוה אלהיהם, אשר גליתי אותם בתוך הגויים ואקבצתי אותם אל אדמתם, ולא השארתי מהם עוד שם. ולא אסתיר פני עוד מהם, כי שפכתי רוחי על בית ישראל, נאם אדוני יהוה. יחזקאל לט, 25-29

וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר נֶאֱמַר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם שָׁם נֶאֱמַר לָהֶם בְּנֵי אֱלֹהִים חַיִּים וְנִקְהוּ בְנֵי יְהוּדָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יַחַד וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם רֹאשׁ אֶחָד וַיַּעֲלוּ מֵאֶרֶץ כִּי גָדוֹל יוֹם יַעֲרָאֵל. הושע א', י'-יא

נבלע ישראל עתה יהיו בגויים ככלי שאין בו חפצים כי עלו אשור פרא לבדו שכר אפרים מאהבים גם אם שכרו בגויים עתה 'אקבצם ויתעצבו מעט ממשא מלך נסיכים הושע ח', ח'-י

קבצתי יעקב כֻּלָּךְ; קבצתי קבצתי את שארית ישראל; אקבצם כצאן בצרָה, כעדר בתוך נהריהם; הרעש רב ירעו מרוב אנשים." מיכה ב', יב

ביום ההוא נאם-יהוה אקבץ את הצלע ואת הנדחית ואת אשר עניתי אקבץ את הצלע לשארית ואת הנידחת לגוי עוצמתי 'ומלוך יהוה עליהם בהר ציון מעתה ועד עולם. מיכה ד', ו-ז

רִי בַּת צִיּוֹן, הָרִעוּ יִשְׂרָאֵל, שִׂמְחִי וְעָלְזִי בְּכָל לֵב, בַּת יְרוּשָׁלִָם. ה' הֵסִיר מִשְׁפָּטַיִךְ, פִּנָּה אֹיְבֵךְ, מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל ה' בְּקִרְבֵּךְ, לֹא תִירְאִי רָע עוֹד. בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָמֵר לִירוּשָׁלִַם, אַל-תִּירָאִי, צִיּוֹן, אַל-יִרְפּוּ יָדָיִךְ. ה' אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ, גִּבּוֹר, הוּא יוֹשִׁיעַ, יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה, יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה. נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי מִמֵּךְ הָיוּ, מַשְׂאֵת עָלֶיהָ חֶרְפָּה. הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת כָּל מְעַנַּיִךְ, בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת הַצֹּלֵעָה, וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ, וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם בְּכָל הָאָרֶץ בָּשְׁתָּם. בָּעֵת הַהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת 'קבצתי אתכם כי אעשה אתכם שם ותהילה בכל עמי הארץ בהשיבתי את שבותכם לעיניכם נאם יהוה צפניה ג', יד-כ

וְגִבַּרְתִּי אֶת־בֵּית יְהוּדָה וְאֶת־בֵּית יוֹסֵף אוֹשִׁיעַ וְהוֹשְׁבוֹתִים כִּי רִחַמְתִּים וְהָיוּ כַּאֲשֶׁר לֹא־זְנַחְתִּים כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וְאֶעֱנֵם. וְהָיוּ כְגִבּוֹר אֶפְרַיִם וְשָׂמַח לִבָּם כְּמוֹ־יָיִן וּבְנֵיהֶם יִרְאוּ וְשָׂמֵחוּ יָגֵל לִבָּם בַּיהוָה. אֶשְׁרְקָה לָהֶם וַאֲקַבְּצֵם כִּי פְדִיתִים וְרָבוּ כְּמוֹ רָבוּ. וְאֶזְרָעֵם בָּעַמִּים וּבַמֶּרְחַקִּים יִזְכְּרוּנִי וְחָיוּ אֶת־בְּנֵיהֶם וָשָׁבוּ. וַהֲשִׁבוֹתִים מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וּמֵאַשּׁוּר אֲקַבְּצֵם וְאֶל־אֶרֶץ גִּלְעָד וּלְבָנוֹן אֲבִיאֵם וְלֹא יִמָּצֵא לָהֶם. זכריה י', ו'-י'

בְּרִית חֲדָשָׁה

וכאשר התאספו יחד, שאלו אותו לאמר אדני, האם תחזיר בעת הזאת את המלכות לישראל? ויאמר אליהם, לא לכם לדעת את העתים או הזמנים אשר שם האב בידו. אלא אתם תקבלו כוח לאחר בוא רוח הקודש עליכם, והייתם עדים לי גם בירושלים וגם בכל יהודה וגם בשומרון ועד קצה הארץ. מעשי השליחים א':6-8

כדי שבמלאת העתים יאחד אל אחד את כל הדברים במשיח, הן אשר בשמים והן אשר בארץ, בו: אפסים א' 10

"אחים, על ביאת אדוננו ישוע המשיח ועל התכנסותנו אליו, אנו מבקשים מכם שלא תיבהלו במהרה ולא תיבהלו, לא ברוח, לא בדבר, ולא במכתב, כאילו מאיתנו, כאילו יום המשיח קרוב. אל תטעו אתכם איש בשום אופן, כי לא יבוא היום ההוא אלא אם כן תבוא תחילה הנפילה, ויתגלה איש החטא, בן האבדון, המתנגד ומתנשא על כל אשר נקרא אלוהים, או אשר עובדים אותו, עד כי ישב כאלוהים בהיכל אלוהים, ויתגלה שהוא אלוהים." תסלוניקים ב' ב':1-4

אפוקריפ

וכתב טובית תפילת שמחה ואמר: ברוך אלוהים חי לנצח וברוכה מלכותו, כי הוא מלק וחנן, הוא מוריד לגיהנום ומחזיר, ואין מי שימנע מידו. הודו בו לפני הגויים, בני ישראל, כי פיזרנו בתוכם. שם הודיעו על גדולתו ורוממו אותו לפני כל החיים, כי הוא אדוננו והוא האלוהים אבינו לנצח. והוא יקנן אותנו על עוונותינו, וישוב לרחם, ויאסוף אותנו מכל הגויים, אשר פיזרנו 'בתוכם. טובית י"ג, א'-ה

,קַבֵּץ אֶת כָּל-שִׁבְטֵי יַעֲקֹב וְרַשְׁתָּם כְּבְרֵאשִׁית. יְהוָה, חֻנָּה עַל-עַם הַנִּקְרָא שְׁמֶךָ וְעַל-יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר קָרָאתָ שְׁמֶךָ בְּכוֹרֶךָ. קהלת ל"ו 11-12

ירושלים, הביטה סביבך מזרחה והנה את השמחה הבאת לך מאת אלוהים. הנה בניך באים אשר שלחת, הם באים נאספים ממזרח ועד מערב בדבר הקדוש, שמחים בכבוד אלוהים. ברוך ד', 36-37

קומי ירושלים ועמדי על מרום והבטי מזרחה והנה בניך נאספים ממערב עד מזרח בדבר הקדוש שמחים בזכרון אלהים. ברוך ה', ה'

והתפילה הייתה כדלקמן: ה' ה' אלהים, בורא כל, ירא וחזק, צדיק ורחום, ומלך יחיד וחנון, נותן כל, יחיד הצדיק, כל יכול ונצחי, אתה המציל את ישראל מכל צרה, ובחרת באבות וקידשתם: קבל את הקורבן בעד כל עמך ישראל, ושמור את חלקך וקדש אותו. אסף את הפזורים מאיתנו, הציל את העובדים בגויים, הבט בבוזים ובנזופים, וידעו הגויים כי אתה אלהינו. מקבים ב' א':24-27

וגם אנו מקווים כי האל אשר הציל את כל עמו ונתן לכולם נחלה ומלכות כהונה ומקדש כאשר הבטיח בתורה ירחם עלינו במהרה ויקבץ אותנו מכל ארץ תחת השמים אל הקודש כי הציל אותנו מצרות גדולות וטהר את המקום. מקבים ב' ב' 17-18

ישר ויובלים

ויהי בשנת חמש עשרה שנה לישב אברם בארץ כנען היא שנת השבעים לחיי אברם וירא ה' אל אברם בשנה ההיא ויאמר אליו אני ה' אשר הוצאתיך מאור כסדים לתת לך את הארץ הזאת לנחלה ועתה התהלך לפניי והיית תמים ושמר מצותיי כי לך ולזרעך אתן את הארץ הזאת לנחלה מנהר מצרים עד נהר פרת הגדול. ישר י"ג, יז-י"ח
ויקם עשו וישב אל יעקב ויעש את כל אשר יעץ נביות בן ישמעאל ויקח עשו את כל העושר אשר השאיר יצחק את הנפש ואת הבהמה ואת המקנה ואת הרכוש ואת כל העושר לא נתן ליעקב אחיו מאומה ויקח יעקב את כל ארץ כנען מנחל מצרים עד נהר פרת ויקח אותה לאחוזת עולם ולבניו ולזרעו אחריו עד עולם. ואלה הדברים אשר כתב יעקב בספר לאמר את ארץ כנען ואת כל ערי החתי והחוי והיבוסי והאמרי והפרזי והגרגשי כל שבעת הגויים מנהר מצרים עד נהר פרת. ישר מז:כד,כז

וַיְהִי אַחֲרֵי מוֹת מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן לֵאמֹר קוּם וְעָבַר אֶת־הַיַּרְדֵּן אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנִרְשֶׁת-אֶת־הָאָרֶץ כָּל־מָקוֹם אֲשֶׁר־תִּדְרֹךְ כַּף־רַגְלֵיכֶם יִהְיֶה לָכֶם מִמִּדְבַּר הַלְּבָנוֹן עַד־הַנָּהָר הַגָּדֹל נַהַר פְּרָת יִהְיֶה גְּבוּלְכֶם. יַשָׁר פ"ח, א'-ג'

ואחרי כן ישובו אלי מקרב הגויים בכל לבבם ובכל נפשם ובכל כחו, וקבצתם מקרב כל הגויים, ובקשו אותי, למען אמצא אותי להם, כי יבקשו אותי בכל לבבם ובכל נפשם. יובלים א', יד

וַיֹּאמֶר לוֹ אֲנִי יְהוָה אֲשֶׁר הוֹצֵיאתִךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לְתַתֵּת לְךָ אֶת-אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי לְרִשְׁתָּהּ עוֹלָם וְהָיָה לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ וַיִּכְרֹת יְהוָה אֶת-אַבְרָם בְּרִית לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנָה אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת מִנְּהַר מִצְרַיִם עַד-הַנָּהָר הַגָּדֹל נְהַר פְּרָת וְהַקֵּנִי וְהַקְּנִזִּי וְהַקַּדְמֹנִי וְהַפְּקוֹרִי וְהַחִי וְהָאֱמוֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהַבוּסִי. יובלים יד, ז', יח

ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ גרותך את ארץ כנען וירשתה עד עולם ואני אהיה להם לאלהים. יובלים טו, י

ספרי גן עדן נשכחים

וַאֹמֶר אֶל־אָבִי יַעֲקֹב בְּדֶּךָ יְבֹדֵד יְהוָה אֶת־הַכְּנַעֲנִי וְנָתַן אֶת־אַרְצָם לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ. ברית לוי ג', י'.

ואחרי אלה יקום לכם האדון עצמו (ישוע המשיח) אור הצדקה, ושובתם אל ארצכם. וראיתם אותו בירושלים למען שמו. ושוב ברשע מעשיכם תכעסו אותו, ותישארו ממנו עד עת השלמות. ברית זבולון ב':32-35

ואחרי שתמעטו ותמעטו, שובתם והכרתם את ה' אלהיכם; והושיב אתכם אל ארצכם כרחמיו הרבים. והיה אחרי באו אל ארץ אבותם, שוב ישכחו את ה' וירשעו. ופיזר אותם ה' על פני כל הארץ, עד בוא רחמי ה' (ישוע המשיח), איש עושה צדקה ועושה חסד לכל הרחוקים ולקרובים. ברית נפתלי א' 30-32

הבשורה - רק ישוע המשיח מושיע

וַתֵּלֶד בֵּן, וְקָרָאתָ שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ, כִּי הוּא יוֹשִׁיעַ אֶת עַמּוֹ מֵחַטָּאִים. מתי א' 21

כי כה אהב אלוהים את העולם, עד כי נתן את בנו יחידו, למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא יזכה לחיי עולם. יוחנן ג' 16

אמר לו ישוע: " אני הדרך, האמת והחיים. איש לא יבוא אל האב אלא דרכי." יוחנן י"ד 6

'וגם אין ישועה באף אחד אחר: כי אין שם אחר תחת השמים שניתן לבני אדם, אשר בו עלינו להיוושע. מעשי השליחים ד 12

כי מסרתי לכם בראשונה את אשר גם אני קיבלתי, כי המשיח מת בעד חטאינו ככתובים; וכי נקבר; וכי קם לתחייה ביום השלישי ככתובים: קורינתים א' ט"ו 3-4

אשר בו יש לנו גאולה בדמו, סליחת חטאים, כעושר חסדו.)אפסים א' 7(

:ישנן ארבע אמיתות שעלינו להבין במלואן

.1 אלוהים אוהב אותך כל כך

.הוא רוצה שתזכה לחיי נצח בגן עדן איתו
כי כה אהב אלוהים את העולם, עד כי נתן את בנו יחידו, למען לא יאבד כל המאמין בו, אלא יזכה לחיי עולם. יוחנן ג' 16

.הוא רוצה שתהיה לך חיים של שפע ומשמעות איתו
גנב בא לגנוב, להרוג ולהשמיד. באתי כדי שיהיה להם חיים, ובשפע. יוחנן י' 10

...למרות זאת, אנשים רבים אינם חווים חיים בעלי משמעות ואינם בטוחים אם יש להם חיי נצח מכיוון

.2 האדם חוטא מטבעו. זו הסיבה שהוא נפרד מאלוהים

.כולם חטאו
כי כולם חטאו, וחסרה להם כבוד אלוהים; רומים ג' 23
כי אהבת הכסף היא שורש כל רע... טימותיאוס א' ו' 10

.שכר החטא הוא מוות
כי שכר החטא הוא מוות... רומים ו' 23

:התנ"ך מציין שני סוגי מוות
• מוות פיזי
וכפי שנקבע לבני אדם למות פעם אחת, ואחר כך הדין. עברים ט' 27
• מוות רוחני או הפרדה נצחית מאלוהים בגיהנום
אבל היראים והלא מאמינים והמתועבים והרוצחים והזונים והמכשפים והעובדי אלילים וכל השקרנים, חלקם יהיה באגם הבוער באש ובגופרית: והוא המות השני. התגלות כא 8

אם האדם מופרד מאלוהים בגלל חטאו, מהו הפתרון לבעיה זו? לעתים קרובות אנו חושבים שהפתרונות הם: דת, מעשים .טובים ונימוסים טובים. אבל יש רק פתרון אחד מאלוהים

ישוע המשיח הוא הדרך היחידה לגן עדן .3

.זוהי הצהרת האל
אמר לו ישוע: " אני הדרך, האמת והחיים. איש לא יבוא אל האב אלא דרכי." יוחנן י"ד 6

.הוא שילם את מלוא העונש על חטאינו
כי גם המשיח סבל פעם אחת בעד חטאים, הצדיק בעד רשעים, למען יביאנו אל אלוהים, הוא מות בבשר, אך מחיה על ידי הרוח. פטרוס א' ג' 18
אשר בו יש לנו גאולה בדמו, סליחת חטאים, כעושר חסדו.)אפסים א' 7(

.יש לו הבטחה לחיי נצח
מי שמאמין בבן יש לו חיי עולם. מי שאינו מאמין בבן לא יראה חיים, אלא חרון אפו של אלוהים שוכן עליו. יוחנן ג' 36
כי שכר החטא הוא מוות, אך מתנת אלוהים היא חיי עולם על ידי ישוע המשיח אדוננו. רומים ו' 23

עלינו להאמין בישוע המשיח כדי להיוושע .4

.ישועתנו נובעת מחסד אלוהים דרך אמונה בישוע המשיח
כי בחסד נושעתם, על ידי אמונה; וזה לא מעצמכם: מתנת אלוהים היא; לא ממעשים, למען פן יתפאר איש.)אפסים ב' 8-9(

כי כל אשר יקרא בשם ה' יושע. רומים י' 13

תפילת חוטא
:התפללו כך באמונה
אדון ישוע, תודה רבה לך על אהבתך אליי. אני מודה שאני חוטא ומבקש את סליחתך. תודה לך על ששפכת את דמך כדי לשלם על כל חטאיי. תודה לך על מותך על הצלב, קבורתך ותחייתך. אני בוטח בך כאדון ומושיע שלי. אני מקבל את מתנת .חיי הנצח שלך ומוסר את חיי לך. עזור לי לציית לכל מצוותיך ולהיות רצויות בעיניך. אמן

:אם בטחת בישוע המשיח, הדבר הבא קרה לך
.כעת, יש לך חיי נצח עם אלוהים •
וזה רצון שלחני, שכל הרואה את הבן ומאמין בו, יהיה לו חיי עולם; ואני אקים אותו ביום האחרון. יוחנן ו' 40
כל חטאיך נשלמו ונסלחו.)עבר, הווה, עתיד(•
אבל זה, לאחר שהקריב קורבן אחד על חטאים לנצח, ישב לימין אלוהים; עברים י' 12
.אתה בריאה חדשה בעיני אלוהים. זוהי תחילת חייך החדשים •
לכן אם איש הוא במשיח, בריאה חדשה היא: הישנים חלפו; הנה, הכל נהיה חדש. קורינתים ב' ה' 17
.הפכת לילד של אלוהים •
אבל כל מי שקיבלו אותו, להם נתן אישור להיות בני אלוהים, לאלה המאמינים בשמו. יוחנן א' 12

.מעשים טובים אינם דרך עבורנו להיוושע, אלא הוכחה או פרי לישועתנו
כי מעשיו אנחנו, נבראנו במשיח ישוע למעשים טובים, אשר אלוהים יעץ מראש למען נלך בהם. אפסים ב' 10
!אלוהים יברך אותך

אנדרטה למרים מביתוניה

ובהיותו בבית עניה, בבית שמעון המצורע, וישב לסעודה, באה אישה אחת, וביקשה משחה יקרה מאוד של נרד; ותשבץ את הפח ותשפך אותה על ראשו. והיו כמה שכעסו על עצמם ואמרו: "למה נעשה בזבוז המשחה הזה? כי אפשר היה למכור אותו ?ביותר משלוש מאות דינרים ולתת אותו לעניים." והם התלוננו עליה. ויאמר ישוע: " הניחו לה, למה אתם מטרידים אותה מעשה טוב עשתה בי. כי העניים תמיד עמכם, ובכל עת שתרצו תוכלו לעשות להם טוב, אבל אותי אין לכם תמיד." היא

עשתה כמיטב יכולתה; היא באה מראש למשוח את גופי לקבורה. אמן אומר אני לכם, בכל מקום אשר תיקרא הבשורה הזאת בכל העולם, גם זה שעשתה ייספר לזכרה." מרקוס יד: 3-9